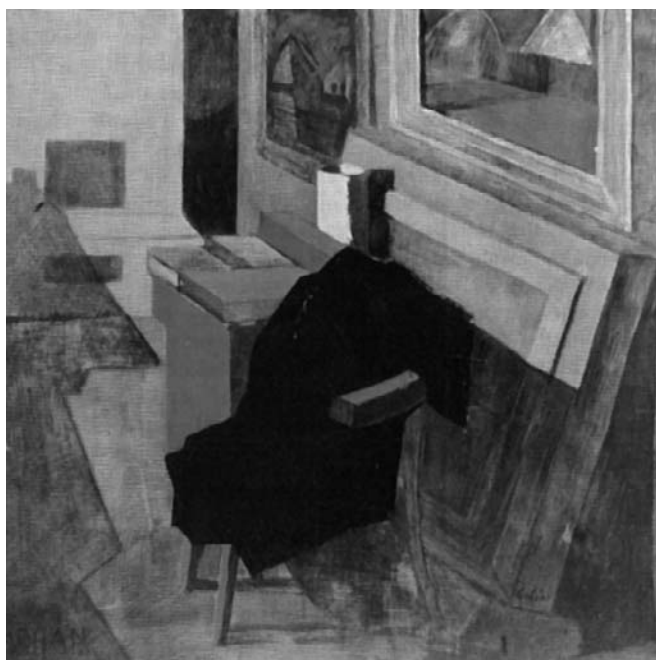

*Fekete is? hófehér is?
Néha epe, néha méz is...
Te csak kandi szemmel nézed,
szegény ördög, kőbe-véssett,*

*észrevétlen, mozdulatlan
gubbasztva az útkanyarban,
sárkány-ülte görbe hátad
nekivetve a világnak:*

*idő s emlék hullik szerte
átabota cserepekre,
s remény sincsen égi Úrra,
aki újból összegyúrja.*

KOHÁN GYÖRGY: KABÁT